

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor și de avocatul Belinschi Maxim în numele părții vătămate Vișnevschi Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rezina din 08 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Botnaru Gheorghe XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în r-nul XXX, s. XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 15.05.2015 – 08.06.2016 (prima instanță);*
- 2. 29.06.2016 – 16.02.2017 (instanța de apel);*
- 3. 19.05.2017 – 19.07.2017 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 08 iunie 2016, Botnaru Gheorghe a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 155 și 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor.

S-a dispus respingerea acțiunii civile înaintate de Vișnevschi Alexandru.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Botnaru Gheorghe, *de către organul de urmărire penală*, a fost învinuit de faptul că la 19.09.2014, aproximativ la ora 11:00, aflându-se potrivit propriei sale voințe, fără a fi scos înafara micromediului său social, în domiciliul cet. Vișnevschi Alexandru, amplasat în or. XXX, str. XXX, urmărind scopul schimbării conduitei victimei în interesul său, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, a iscat un conflict verbal cu proprietarul gospodăriei Vișnevschi Alexandru, timp în care intenționat a îndreptat în direcția lui arma de foc de model “Baikal-442” cu nr. XXX, care potrivit permisului de port-armă nr. XXX era deținută legal, și în mod verbal, cu cuvinte exprimate într-o formă agresivă, l-a amenințat cu moartea pe Vișnevschi Alexandru, creând victimei un pericol real de realizare a acestei amenințări și insuflându-i o teamă că va fi lipsită de viață, în cazul punerii în executare a amenințării sale.

Tot el, continuându-și acțiunile sale infracționale și cunoscând că în preajma sa erau prezente și alte persoane care formau publicul, exprimând lipsă de respect și manifestând o neglijență premeditată demonstrativă a conduitei sale în societate, urmărind manifestarea bravurii, demonstrarea atitudinii sale sfidătoare față de cei din jur și conștientizând că

acțiunile sale deveneau inevitabil cunoscute persoanelor din jur, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, ulterior acțiunilor de amenințare cu moartea a proprietarului gospodăriei în care se afla, a continuat conflictul iscat, manifestat prin pronunțarea unor cuvinte necenzurate în adresa lui Vișnevschi Alexandru, după care în timp ce victima amenințării cu moartea a intenționat să-i ia pistolul din mână, în vederea anihilării în continuare a victimei a aplicat violență fizică asupra acesteia, manifestată prin îmbrânceli și aplicare a unei lovituri cu capul în regiunea ochiului stâng, timp în care a efectuat și o împușcătură haotică din arma de foc de model “Baikal-442” cu nr. XXX, pe care o avea în mână.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Botnaru Gheorghe au fost încadrate în baza art. 155 Cod penal – amenințarea cu omor, când a existat pericolul realizării acestei amenințări și art. 287 alin. (3) Cod penal – huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite cu aplicarea armei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Botnaru Gheorghe să fie recunoscut vinovat și condamnat, după cum urmează:

- în baza art. 155 Cod penal – la 1 an închisoare;
- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – la 6 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Botnaru Gheorghe să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Suplimentar, apelantul a solicitat admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Vișnevschi Alexandru, cu încasarea de la inculpat a sumei de 33743,7 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În partea încasării sumei cu titlu de prejudiciu moral, apelantul a solicitat ca aprecierea acesteia să rămână la discreția instanței de judecată.

În motivarea cererii, apelantul a invocat următoarele:

- la baza sentinței adoptate au fost luate în considerație doar depozițiile inculpatului și ale martorului Ciorici S., care este rudă a inculpatului și este angajat al ultimului, fiind astfel în relații de subordonare; totodată, declarațiile date de medicul Sauleac A. nu schimbă situația existentă în cauză, în sensul nevinovăției inculpatului, deoarece partea vătămată a recunoscut faptul aplicării violenței fizice față de inculpat, în scop de apărare;

- vinovăția inculpatului se demonstrează prin declarațiile părții vătămate Vișnevschi A., ale martorilor Marchitan V., Perciun I., Furdui M., Croitoru E., Armaș D., Trîmbaci G., ale colaboratorilor de poliție ai IP Rezina – Latiș I., Scorțenschi V., Panța D., Gheorghită A., precum și prin materialele cauzei – procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.09.2014 și foto-tabelul anexă, raportul de expertiză medico-legală nr. 297D din 09.12.2014 și raportul de expertiză balistică și fizico-chimică judiciară complexă nr. 8925/8926 din 21.11.2014.

3.1. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată Vișnevschi Alexandru și avocatul său, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Botnaru Gheorghe să fie

recunoscut vinovat și condamnat, după cum urmează:

- în baza art. 155 Cod penal – la 1 an închisoare;
- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal – la 6 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Botnaru Gheorghe să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Suplimentar, apelanții au solicitat admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Vișnevschi Alexandru, cu încasarea de la inculpat a sumei de 33743,7 lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, apelanții au invocat următoarele:

- vinovăția inculpatului a fost pe deplin dovedită prin cumulul de probe, pe care prima instanță l-a ignorat, în acțiunile inculpatului fiind prezente latura obiectivă și subiectivă a huliganismului, el fiind inițiatorul conflictului; totodată, Botnaru Gheorghe a dat depoziții contradictorii la urmărirea penală și judecarea cauzei, care au fost eronat interpretate în favoarea sa;

- deși inculpatul nu și-a recunoscut vina la nici o etapă a procesului penal, vinovăția sa a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate Vișnevschi Alexandru, ale martorilor Marchitan V., Perciun I., Latiș I., Scorțenschi V., Panța D., Gheorghiuță A., Furdui M., Croitoru E., Armaș D., Trîmbaci G., precum și prin materialele cauzei, și anume procesul-verbal de cercetare la fața locului comiterii infracțiunii și foto-tabelul anexă, din 19.09.2014, raportul de expertiză medico-legală nr. 297D din 09.12.2014 și raportul de expertiză balistică și fizico-chimică judiciară complexă nr. 8925/8926 din 21.11.2014; aceste probe au fost examinate superficial, sub aspectul pertinentei și concludenței lor;

- prima instanță nu a dat apreciere obiectivă poziției inculpatului, susținută de apărătorul său, care prin nerecunoașterea vinovăției urmărea eschivarea de la răspundere penală; totodată, a fost omisă aprecierea corespunzătoare a declarațiilor date de inculpat la judecarea cauzei, potrivit cărora se confirmă că acesta urmărea să ducă instanța în eroare, prin crearea propriei imagini de persoană afectată prin comportamentul părții vătămate;

- conform certificatului de dizabilitate, prezentat de către partea vătămată în instanța de judecată, se confirmă că el, la data comiterii infracțiunii – 19.09.2014, era invalid de gradul I, fiind orb la un ochi și având o vedere foarte redusă fără ochelari; acest fapt confirmă că partea vătămată nu putea fi inițiatorul conflictului cu aplicarea violenței și nici nu l-a inițiat, deoarece o persoană care se află în starea sa nu poate conflicta cu o persoană sănătoasă, înarmată cu un pistol încărcat și pregătită în orice moment să efectueze împușcături; aceste circumstanțe, de către instanța de fond, la fel au fost lăsate fără apreciere;

- este neîntemeiată constatarea instanței de fond, precum că partea vătămată, fiind informată despre adoptarea unei ordonanțe de clasare a procesului penal în privința inculpatului, nu a contestat-o în termenul legal, fapt ce indică că a fost de acord cu ea; despre ordonanța respectivă partea vătămată a aflat de la procurorul Machedon V., prin comunicare telefonică, care a reluat urmărirea penală în urma anulării ordonanței în cauză; avocatul personal a făcut cunoștință cu ordonanțele de clasare și reluare a procesului penal la momentul prezentării materialelor dosarului pentru cunoștință, după terminarea urmăririi penale și a fost

de-acord cu acestea, astfel lipsind necesitatea de a se adresa judecătorului de instrucție.

În mod identic celor invocate în apelul procurorului, apelanții au indicat că la baza sentinței adoptate au fost luate în considerare doar depozițiile inculpatului și ale martorului Ciorici S., care este rudă a inculpatului și este angajat al ultimului, fiind astfel în relații de subordonare; totodată, declarațiile date de medicul Sauleac A. nu schimbă situația existentă în cauză, în sensul nevinovăției inculpatului, deoarece partea vătămată a recunoscut faptul aplicării violenței fizice față de inculpat, în scop de apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, pronunțată integral la 28 martie 2017, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță, la rândul său, a analizat în mod obiectiv și minuțios cumulul de probe în cauză, pe care le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, care în ansamblu dovedesc nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

În particular, instanța de apel a considerat că învinuirea adusă inculpatului este bazată în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate, care nu sunt confirmate prin alte probe. În legătură cu acest fapt, instanța de apel a considerat declarațiile inculpatului ca fiind corespunzătoare adevărului, deoarece au fost consecvente și concludente pe parcursul întregului proces penal. Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate, în speță, au aceeași putere probantă cu cele ale inculpatului, urmând a fi confirmate și apreciate de rând cu alte probe materiale anexate la cauza penală și prezentate spre cercetare.

Instanța de apel a considerat că nu putea fi reținută temeinicia argumentelor din apelul declarat de partea vătămată și avocatul său, precum că prima instanță a luat în considerare declarațiile inculpatului și le-a dat o apreciere eronată, dând crezare celor invocate de acesta fără a le confirma prin alte probe. Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că prima instanță just și întemeiat a ajuns la concluzia că, luând în considerație caracterul și gravitatea leziunilor corporale depistate la inculpat și partea vătămată, și anume că la partea vătămată sunt neînsemnate, iar la inculpat – medii și ușoare, atacatorul de fapt a fost partea vătămată, dezvoltată mai fizic și, în mod corespunzător, mai puternică decât inculpatul.

În legătură cu faptul respectiv, instanța de apel a considerat că certificatul de dezabilitate, prezentat de partea vătămată, nu indică asupra stării sale fizice, or dezabilitatea a fost stabilită în legătură cu orbirea unui ochi. Totodată, certificatul respectiv nu demonstrează faptul că inițiatorul conflictului nu a fost partea vătămată, așa cum invocaseră apelanții.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a remarcat că în urma altercației produse, în care inculpatul și partea vătămată au aplicat lovituri reciproce, fapt recunoscut de ambii la audierea în instanța de apel, inculpatul s-a prezentat colaboratorilor de poliție cu multiple leziuni corporale, fiind într-o stare inadecvată și de nerecunoscut, contrar stării părții vătămate, care a întâmpinat colaboratorii de poliție și i-a poftit în ograda sa, relatând activ asupra celor întâmpinate.

Instanța de apel a reținut că versiunea părții vătămate, precum că după conflict inculpatul era conștient, răspundea la întrebări, telefona fiului său și altor persoane, se combătea prin declarațiile martorului Scorțenschi V., colaborator de poliție.

Suplimentar, instanța de apel a statuat asupra corectitudinii concluziei primei instanțe, prin care a fost critic apreciată versiunea părții vătămate privind scopul invitării inculpatului la domiciliul său, și anume pentru a semna o recipisă privind o sumă de bani împrumutată de ultimul. Sub acest aspect, instanța de fond a reținut că partea vătămată a acționat într-un mod până la declanșarea conflictului, și anume invitându-l pe inculpat la un picnic, ca în final să se răzbune pentru presupusele relații ale acestuia cu soția sa. În legătură cu acest fapt, s-a reținut că Botnaru Gheorghe nu planificase nimic cu Vișnevschi Alexandru înainte de plecarea sa, fapt ce rezultă și din declarațiile martorului Marchitan V.

Instanța de apel a reținut că prima instanță, la rândul său, a stabilit că organul de urmărire penală nu a considerat necesară dispunerea efectuării unei expertize dactiloscopice pentru stabilirea amprentelor de pe trăgaciul pistolului, în prezența invocării părții vătămate că inculpatul a amenințat-o cu arma și a efectuat o împușcătură în prezența sa, precum și a poziției inculpatului, care a negat cele relatate de partea vătămată. Sub acest aspect, s-a constatat că instanța de fond nu a exclus posibilitatea că partea vătămată, pentru a înscena un atac cu pistolul asupra sa, după ce inculpatul și-a pierdut cunoștința în urma leziunilor cauzate, a efectuat o împușcătură din acesta.

Instanța de apel a ținut să menționeze că în urma audierii martorilor la demersul părții vătămate și al avocatului său, nu s-a confirmat cu certitudine că inculpatul Botnaru Gheorghe a fost inițiatorul conflictului din ograda lui Vișnevschi Alexandru, că l-a amenințat cu moartea pe ultimul și că a efectuat o împușcătură din armă în direcția acestuia. Sub acest aspect, instanța de apel a reținut că martorii Furdui M. și Armaș D. doar au confirmat că inculpatul și partea vătămată au intrat împreună în ograda ultimului, după care s-a auzit o gălăgie și ulterior o împușcătură, iar martorii Latiș I. și Scortenschi V., colaboratori ai poliției, au declarat cele văzute la momentul venirii la fața locului, declarații care în ansamblu nu demonstrează vinovăția inculpatului.

Referindu-se la declarațiile martorului Croitoru E., care a relatat asupra discuției purtate dintre inculpat și partea vătămată privind restituirea unui împrumut, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece prezintă un grad redus de credibilitate, reieșind din faptul că acest martor este în relații apropiate cu partea vătămată (cumnat), fapt care în viziunea instanței de apel l-a determinat să depună declarații incomplete, în favoarea părții vătămate.

La fel, instanța de apel a apreciat critic versiunea părții vătămate, precum că motivul cerții ar fi constat în nerambursarea sumei de 50000 Euro, împrumutată de inculpat. Sub acest aspect se prezentau relevante constatările instanței de fond, care a conchis că versiunea respectivă era una inventată, cu scopul de a ascunde motivul real al conflictului, fiind necesar de a lua în considerare că un împrumut de o asemenea valoare, chiar și între persoane care se află în relații bune, nu se acordă fără întocmirea măcar a unei recipise, care ar garanta restituirea acestuia. Totodată, în instanța de fond s-a constatat că inculpatul, fiind om de afaceri, avea suficiente mijloace financiare proprii pentru a-și soluționa anumite chestiuni, fapt relatat și de martorul Ciorici S. Suplimentar, în instanța de apel nu s-a constatat modul folosirii presupusei sume de bani de către inculpat, fiind necesar de a menționa că Vișnevschi Alexandru, aflându-se la etapa finalizării construcției casei individuale, nici nu putea deține o astfel de sumă bănească, pentru a o acorda drept împrumut în mod liber.

În opinia instanței de apel, instanța de fond just a remarcat că conflictului în cauză i-

au precedat mai multe amenințări adresate inculpatului de către partea vătămată, din motivul unor suspiciuni de relații ale inculpatului cu soția sa, astfel acesta fiind motivul conflictului, și nicidecum datoria de 50000 Euro, invocată de către partea vătămată. Despre faptul că Vișnevschi Alexandru îl suspecta pe inculpat că ar fi avut relații cu soția sa, de rând cu inculpatul și martorul Ciorici S., a declarat și martorul Croitoru E., care este cumnatul părții vătămate.

Din analiza probelor, instanța de apel a constatat că cele invocate de partea vătămată nu și-au găsit confirmare, iar martorii audiați, care sunt vecinii părții vătămate, au depus declarații contradictorii, în ansamblu însă menționând că nu au văzut nimic, precum și nu au auzit careva amenințări din partea inculpatului, ci doar gălăgia din ograda lui Vișnevschi Alexandru, inclusiv fiind contradictorii în partea prezenței anumitor martori care se aflau în stradă, în apropierea casei lui Vișnevschi Alexandru. În acest context instanța de apel a reținut că colaboratorii poliției veniți la fața locului, fiind audiați atât la judecarea cauzei în fond, cât și în apel, au declarat că nu au văzut careva vecini în stradă și nu au audiat vecinii.

Instanța de apel a susținut concluziile instanței de fond, potrivit cărora declarațiile martorilor Furdui M., Armaș D., Croitoru E. și Trîmbaci G. urmau a fi apreciate critic, or aceste persoane nu au fost martori la etapa urmăririi penale și nu au depus declarații la acea etapă, totodată fiind vecini, prieteni și rude cu partea vătămată, ceea ce a determinat ca ei să depună în instanță declarații favorabile părții vătămate, care nu se confirmă prin alte probe. Totodată, instanța de apel a susținut constatarea făcută de către prima instanță, și anume că prin asigurarea prezenței martorilor menționați partea acuzării a încercat, fără succes, de a înlătura omisiunile admise în cadrul urmăririi penale, când nu au fost acumulate probe care să confirme vinovăția inculpatului, iar faptul că declarațiile acestor martori sunt lipsite de sinceritate este confirmat prin divergențele pe care le conțin acestea.

Instanța de apel a specificat că contradicțiile dintre declarațiile martorilor Furdui M. și Armaș D. nu au fost înlăturate la judecarea apelurilor, aceștia menținându-și declarațiile anterioare, fără a oferi o informație relevantă la caz, în vederea demonstrării existenței faptelor infracționale.

Astfel, statuând asupra analizei și aprecierii probelor în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că existența faptelor infracțiunilor, a căror săvârșire a fost incriminată inculpatului, nu a fost dovedită prin probe pertinente, concludente și utile. În acest sens, instanța de apel a considerat că sentința de achitare, adoptată în privința lui Botnaru Gheorghe, este legală și întemeiată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, depus la 13 aprilie 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, solicită casarea totală a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul a reiterat motivele indicate în cererea de apel și a invocat un argument suplimentar, menționând următoarele:

- instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de partea acuzării, și anume declarațiilor părții vătămate Vișnevschi Alexandru, ale martorilor Marchitan V.,

Perciun I., Latiș I., Scorțenschii V., Panța D., Gheorghită A., Croitoru E., Furdui M., Trîmbaci G., ale medicului legist Cobîscan D., precum și procesului-verbal de cercetare la fața locului din 19.09.2014 și foto-tabelul anexă, copiei permisului de port-armă nr. 2119687, raportului de expertiză medico-legală nr. 297D din 09.12.2014 și raportului de expertiză balistică și fizico-chimică judiciară complexă nr. 8925/8926 din 21.11.2014;

- în dispozitivul deciziei adoptate, instanța de apel a omis să se expună asupra apelului declarat de avocat în numele părții vătămate.

5.1. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Belinschi Maxim în numele părții vătămate Vișnevschi Alexandru, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și adoptarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului în baza art. 155, 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea acestuia, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, a pedepsei definitive cu închisoare pe un termen de 6 ani și 1 lună, cu executare în penitenciar de tip închis și admiterea acțiunii civile, cu încasarea de la inculpat a sumei de 33743,7 lei cu titlu de prejudiciu material, 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele:

- vinovăția inculpatului a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate Vișnevschi Alexandru, ale martorilor Marchitan V., Perciun I., Latiș I., Scorțenschii V., Panța D., Gheorghită A., Furdui M., Croitoru E., Armaș D., Trîmbaci G., precum și prin materialele cauzei, și anume procesul-verbal de cercetare la fața locului comiterii infracțiunii și foto-tabelul anexă, din 19.09.2014, raportul de expertiză medico-legală nr. 297D din 09.12.2014 și raportul de expertiză balistică și fizico-chimică judiciară complexă nr. 8925/8926 din 21.11.2014; instanța de apel a omis de a da o apreciere corespunzătoare acestor probe, totodată fiind omisă aprecierea declarațiilor inculpatului, date la urmărirea penală și ale medicului legist Cobîscan D.;

- este regretabilă poziția instanței de apel față de partea vătămată, și anume de a pune în sarcina ultimului înscenarea conflictului cu invocarea faptului că partea vătămată s-ar fi răzbunat pe inculpat din motive de gelozie, inclusiv prin tragerea unui foc de armă după ce ultimul și-a pierdut cunoștința; în acest context, instanța de apel nu a oferit vreo explicație plauzibilă privind leziunile depistate pe corpul părții vătămate, care puteau fi cauzate doar prin lovire cu un obiect contondent dur, așa cum a concluzionat medicul legist Cobîscan D. în raportul de expertiză medico-legală, efectuat în privința părții vătămate.

6. Pe cauză a depus referință inculpatul și avocatul său, care au solicitat dispunerea inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

Referindu-se la recursul ordinar declarat de procuror, inculpatul și avocatul său au menționat că acesta conține o redare a declarațiilor martorilor, fără indicarea argumentelor asupra cărora instanța de apel nu s-a expus și fără indicarea chestiunilor din declarațiile martorilor, care au fost lăsate fără o apreciere corespunzătoare. În acest sens, în recursul declarat nu se menționează careva erori procedurale sau materiale, fiind invocat doar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, efectuată de către instanța de apel.

Procurorul a invocat aprecierea necorespunzătoare a declarațiilor martorului Trîmbaci G., care însă nici nu putea fi realizată, deoarece martorul dat a fost audiat doar în prima instanță, iar în instanța de apel audierea lui nu a fost solicitată atât de procuror, cât și de partea

vătămată. Astfel, prin prisma art. 414 alin. (6), 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală, declarațiile acestui martor nu puteau fi reținute de către instanța de apel. Totodată, declarațiile acestui martor, atras în proces la solicitarea părții vătămate după finalizarea cercetării judecătorești în prima instanță, au fost combătute cu multiple probe la care s-a făcut trimitere în referința inculpatului, înaintată asupra cererilor de apel declarate în cauză.

În opinia inculpatului și avocatului său, procurorul încearcă să inducă în eroare instanța de recurs, prin menționarea că în dispozitivul deciziei adoptate instanța de apel nu s-a expus asupra apelului părții vătămate, or aceasta s-a expus asupra apelului respectiv.

Referindu-se la recursul ordinar declarat de avocat în numele părții vătămate, inculpatul și avocatul său au menționat că acesta la fel nu conține expunerea unor erori procedurale sau curențe în aplicarea normelor de drept de către instanța de apel, rezumându-se la redarea declarațiilor martorilor și dezacordul cu modalitatea de apreciere a acestuia.

Inculpatul și avocatul său consideră că recursul respectiv, abordând chestiunea aprecierii probelor, conține multiple inexactități și contradicții, fiind invocate anumite sintagme din declarațiile martorilor, concluzia medicului legist și alte probe, prin parafrizare, pentru a le conferi o conotație favorabilă părții vătămate.

În opinia inculpatului și avocatului său, factorul care a determinat partea vătămată să declare recursul ordinar nu constă în dezacordul cu decizia instanței de apel, ci în necesitatea tergiversării survenirii urmărilor negative pentru sine, la momentul finalizării examinării cauzei respective, or urmează să fie tras la răspundere penală pentru vătămarile corporale medii cauzate inculpatului, pentru organizarea și instigarea la depunerea declarațiilor false de către martori etc.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu corespunde cerințelor de formă și de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală, precum și dacă este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror, Colegiul penal constată că motivul principal invocat de recurent vizează critica aprecierii probelor de către instanța de apel. În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu

se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal va respinge argumentul recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibil. În același context, Colegiul penal constată că temeiurile pentru recurs invocate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția* nu și-au găsit confirmare în prezenta cauză, fiind invocate nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor, cu mențiunea asupra faptului că instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător probele la care procurorul a făcut referință în apelul declarat.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus detaliat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror, statuând asupra acestora prin constatările care au fost expuse la pct. 4.1. al prezentei decizii și care, în opinia Colegiului penal, nu necesită o reiterare din considerentul corectitudinii și temeiniciei lor.

Totodată, Colegiul penal va respinge argumentul procurorului privind omisiunea instanței de apel de a se pronunța, în dispozitivul deciziei adoptate, asupra apelului avocatului părții vătămate. În acest context Colegiul penal constată că partea vătămată și avocatul său au depus un apel comun (f.d. 251-259, vol. I), iar faptul că instanța de apel a omis de a menționa în dispozitivul deciziei, alături de părții vătămate, numele/prenumele avocatului cu care ultimul a depus apel comun nu semnifică că soluția adoptată este ilegală și nu atestă existența unei erori care ar impune necesitatea casării deciziei atacate.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocat în numele părții vătămate, Colegiul penal consideră necesară menționarea următoarelor chestiuni. Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 și trebuie să fie motivat.

La rândul său, art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală stabilește că cererea de recurs trebuie să includă conținutul și motivele recursului, cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță

generală abordată în cauza dată.

Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești, recurentul era obligat prin lege să invoce cel puțin unul din temeiurile pentru recurs stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă nu s-a conformat legii. Deși recurentul a indicat în textul cererii sintagma “art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală”, acesta a omis să specifice care anume eroare de drept din cele prevăzute în prevederea menționată este incidentă în speță, totodată fiind omisă argumentarea motivelor invocate anume prin prisma unei careva erori de drept.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar declarat de avocat în numele părții vătămate urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, în cauza penală în privința lui **Botnaru Gheorghe XXX**, deoarece cel declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor este vădit neîntemeiat, iar cel declarat de avocatul Belinschi Maxim în numele părții vătămate Vișnevschi Alexandru nu corespunde cerințelor de formă și de conținut, prevăzute de art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș